

[Evald Kristensen.]

med sine 40.000 medlemmer støttet arbejdet med studielån til de unge, der søger uddannelse til kiropraktor, men også et betydeligt forskningsarbejde er udført og betalt af landsforeningen gennem dens forskningsfond. I dag er stillingen den, at medlemmer af statsanerkendte sygekasser selv betaler for kiropraktisk behandling. Jeg ved ganske vist, at selve sygekasseproblemet hører under socialministeren, men jeg ved også, at i dag er der ikke mindre end 8 fortsættelsesygekasser, der yder tilskud til behandling, vel at mærke uden lægehvisning. Der er altså millioner af kroner at tjene her, og vi er jo inde i en sparetid, og her kan der i hvert fald spares penge både for patienterne og for samfundet ved en hurtigere behandling af de syge og også derved, at dyre hospitalssenge kan frigøres. Jeg tænker her ikke mindst også på tabet af arbejdsfortjeneste, der vil blive minimalt. Det vil alt sammen være til gavn for den enkelte og for hele samfundet; derfor mit spørgsmål til indenrigsministeren, om der på nuværende tidspunkt kan siges noget om, hvor langt det af indenrigsministeren i 1963 nedsatte udvalg er kommet i sine overvejelser om en godkendelse af kiropraktorerne, som jo er en betingelse netop for modtagelse af sygekassestøtte.

Indenrigsministeren (Poul Sørensen): Jeg kan oplyse, at det udvalg, som blev nedsat i 1963, hidtil har holdt 33 møder og foretaget en meget grundig gennemgang af hele problemet. Det er oplyst over for mig, at udvalget vil kunne afslutte sit arbejde i indeværende år; man har ikke kunnet oplyse det nøjagtige tidspunkt. Men udvalget vil altså søge fremmet den endelige afgørelse og indstilling til ministeriet.

Evald Kristensen: Jeg forstår, at indenrigsministeren ikke straks har taget stilling til problemet. Det, jeg faktisk spurgte om, var jo, hvor hurtigt man kan få gang i arbejdet, det var det, der var meningen med selve mig spørgsmål.

Det er jo rigtigt, som ministeren siger, at der har været afholdt 33 møder; offentligheden har ikke haft kendskab til, at der virkelig har været arbejdet i udvalget,

men det er jeg selvfølgelig glad ved. Men jeg vil da gerne sige her, at der er tusinder af mennesker, der venter på en løsning af problemet om en autorisation af kiropraktorerne, som jo netop er en betingelse for opnåelse af støtte fra de statsanerkendte sygekasser.

Jeg kan ikke lade være med at sige her, at når nu over 140.000 medlemmer i fortsættelsesygekasserne — og det er jo, kan man sige, de bedre bemidlede i vort samfund — i dag kan få støtte til kiropraktisk behandling, så er det da helt urimeligt, at man hindrer de statsanerkendte sygekasser i at yde støtte. Det er dem, der er ved at være utålmodige over, at de ikke kan få lejlighed til netop med den godkendelse at gå i gang med at yde støtten. Jeg kan nævne, at både i dagspressen og i fagblade er der gang på gang peget på den uholdbare tilstand, der råder netop inden for dette område.

Jeg skal ikke citere gamle Hørup, men jeg vil gerne citere Randers Amtsavis, som den 26. februar 1968 bragte et længere læserindlæg under overskriften: „Hvad nøler de efter?“

Og det er det spørgsmål, jeg gerne vil stille, for spørgsmålet er jo rettet til de statsanerkendte sygekasser, men kunne jo lige så godt rettes til det ministerielle udvalg og igen til indenrigsministeren.

Indenrigsministeren (Poul Sørensen): Jeg er jo ikke i stand til at afgøre, hvad der har gjort, at mine forgængere har nølet i 5 år; det kan man måske trænge til bunds i, men det har jeg ingen interesse i. Jeg har besvaret spørgsmålet og sagt, at sagen vil blive fremmet så hurtigt, som det overhovedet er muligt. Jeg regner med, at også spørgeren er enig i, at når man fra ministeriets side opfordrer et udvalg til at gå i gang med en stor vigtig opgave, så må udvalget have den fornødne tid, og i hvert fald agter jeg ikke at afbryde det udvalgsarbejde, som mine forgængere har sat i gang, og som jeg betragter som et overordentlig nyttigt, et såre nyttigt arbejde. I løbet af indeværende år vil resultatet foreligge, og på den baggrund vil ministeriet så tage stilling til de spørgsmål, som er rejst her i dag.

Hermed sluttede spørgsmålet.